

Лишће свело, изгажено.
 Ципеле је изгазиле...
 Ципеле су мале биле,
 Од најмекше беле свиле,
 Ал' је ипак изгазиле.

И понова ветар духну
 Из студена, хладна света;
 На све стране лишће просу
 Некадањег дивног цвета.
 А то лишће проговара:
 — Кад већ не мож', ружо мала,
 Увек красит' оне груди,
 Где би радо мирисала;
 Кад већ не мож' што би хтела:
 Ал' докле ће — бедно моје —
 Студен ветар хладна света,
 Да разноси лишће твоје?!

Жена у праву.

Др. Коста Хаџи, адвокат.

Нови Сад.

Катон је у једном своме говору 195. године, пре Христа, када су народни трибуни захтевали укинуће неких пређашњих закона, који су донесени били против раскоша женскиња, рекао: „Отворено вам кажем, да женске неће правде и једнакости, већ хоће да буду неограничене у свему... И када ће једном дотле дотерати, да буду изједначене с нама, брзо ће извојевати себи више права него што га ми имамо.“

Ове су речи изговорене у доба, када римска жена није више стојала под — неограниченом влашћу свога мужа и својега оца или татора, и стари је Катон плакао за „добрим старим временима“.

Видимо, дакле, да је женско питање врло старо. Покрет за изједначењем жене у приватноме, па чак и у јавним правима почиње већ пре неколико хиљада година. И стари је Катон у истом говору своме још